

Cesar Karel je obiskal južnotiroško fronto in je osebno odlikoval in navduševal vojake v strelskih jarkih.

V Libiji so bili Lahi od tamošnjih vstašev spet občutno tepeni.

Naši uspehi pri Gorici

Tekom enega tedna so naši pri Gorici izrgali sovražniku dva strelska jarka. Dne 18. januarja so uspešno in nenadoma vzhodno od Gorice napadli Italijane, jim odvzeli jarek in čez 120 mož. Dne 21. januarja pa smo se polastili zopet drugega jarka pred Gorico in smo vjeli 3 častnike in 134 mož. Uplenili smo tudi 3 strojne puške.

Cesar in cesarica v Tirolah.

Cesar Karel je dne 15. januarja došel v glavni stan maršala nadvojvode Evgena. Ogledal si je več delov južnotiroškega bojišča ter je ob tej priliki nadziral tudi cesarjeve polke št. 17. Cesar je izročil nadvojvodi Evgeni visoko odlikovanje: veliki križec vojaškega reda Marije Terezije. Na prošnjo nadvojvode Evgena si je cesar tudi sam pripel enak red. Dne 18. t. m. je došla v Inmost tudi cesarica Cita, kjer se je sestala s cesarjem. Obiskala je vojaške bolnišnice, kjer sta s cesarjem tolažila in obdarovala uboge ranjence. Poklonila sta se tudi spomeniku tirolskih junakov iz leta 1809 na gori Isel. Ljudstvo je vladarsko dvojico viharo pozdravljalo.

Kdo bo imel boljše rezerve?

Italijanski general Porro je izjavil, da bode v prihodnji ofenzivi, za katero se Italija pripravlja z veliko razsežnostjo, zmagal tisti, ki bo imel boljše rezerve.

V sneženih hodnikih.

(Piše Franc Bečan, telefonist na italijanski fronti.)

Naša gora je podobna velškanskemu mravljišču. Kakor hodijo mravlje po hodnikih, tako hodijo tu naši vojški pod debelim snegom v sneženih predorih, ki vodijo od enega bivališča do drugega. Predori so na mnogih krajih nad dva metra visoki in eden meter široki. V dolgih predorih je temno, da se mora tudi podnevi rabiti luč. V njih je toplo, čeravno tuli in brije nad predori snežena burja. Mnogo truda je stal predor na poljsko stražo, ki vodi do mojega novega bivališča. Ko sem na Vseh Svetnikov dan obiskal tukaj svojega tovariša Roberta, si pač nisem mislil, da bom v najhujšem času, ko se imamo boriti proti dvema sovražnikoma, dobil njegovo službo. Takrat še ni bilo dosti snega, sedaj pa ga je na 5 do 6 metrov. V tem času, ko je na mnogih mestih nevarnost pred sneženimi plazovi in ko brije strašanska burja, pač smem reči, da je sneg hujši sovražnik kot Italijan.

Pošiljam vsem znancem iz sneženega mravljišča, kakor tudi od cele poljske straže, nebrojne pozdrave: Telefonist Fr. Bečan iz Konjice; podlovec J. Kocmut od Sv. Antona v Slov. gor.; patrolni vodja Godeo Anton iz Rač; lovec: Straki Anton od Sv. Benedikta v Slov. gor.; Jernejo Valentin iz Galicije Celju; Novak Peter iz Sp. Polskave; Ačko Anton iz Slov. Bistrice; Vivod Anton iz Oplotnice; Kovač Vid od Sv. Vida pri Planini; Črešnik Jožef od Sv. Marka pri Ptuj; Kolarič Alojzij od Sv. Marjete pri Ptuj in Kragelj Franc od Sv. Lucije na Primorskem.

Italijani na francoski fronti.

Iz Rima je dne 23. januarja odpotovala posebna vojaška komisija na francosko bojišče, da prouči način francoskega bojevanja zoper Nemce.

Italijanski poraz v Libiji.

V Libiji v Afriki in sicer ne daleč od tripolitske meje, je vodja tamošnjih vstašev, Sulejman el Baruni, zbral čez 5000 mož proti Italijanom. Dne 16. in 17. januarja je pri mestu Zuara prišlo do večje bitke. Italijanski general Latini sicer poroča, da je vstaše premagal, a da se je končno s svojimi četami umaknil v Tripolis. — Sovražnika premagati in se obenem umakniti pred njim, to je lepa zmaga, ki jo razumejo samo Lahj.

Francosko bojišče

Na celi fronti se vršijo le boji poizvedovalnih čet. Na obeh straneh se pripravljajo na veliko četverosporazumno ofenzivo, ki bo baje izbruhnila še pred spomladjo. Angleži spravljajo sveže čete na črto od morja do Somme. Francozi pa se pomikajo bolj proti vzhodu, da na primernem mestu odločilno napadejo nemško armado. Francozi se tudi ob švicarski meji vedno bolj ojačujejo.

Na morju so Nemci pričeli s poostrenim bojem zoper sovražne in nepristranske ladje, ki vozijo gradivo za naše sovražnike.

Najhujše bo na zahodu.

Nemški vojaški strokovnjaki so mnenja, da se bo na hujša sovražna ofenziva razvila na francoskem bojišču. Vsa znamenja namreč kažejo, da bodo Francozi in Angleži opustili boj za posamezne postojanke ter se bodo rajši navalili z ogromno silo na celo fronto. To bo velikanska bitka splošnega uničevanja. Več tisoč topov bo od Svice do morja bruhalo ogenj na nemške postojanke.

Vojna posvetovanja v Londonu.

V Londonu so se te dni pričela velika posvetovanja četverosporazumnih generalov, admiralov in ministrov. Glavno besedo na teh posvetovanjih imajo četverosporazumni admirali, ki preračunajo vprašanje o uspešnem bojevanju na morju, o sredstvih za ojačenje vojnih mornaric četverosporazumnih držav. Anglija bo baje rekvirirala 80% angleškega trgovskega brodovja, da tako ojači svoje vojno in prevozno brodovje. Enako mislita napraviti tudi Italija in Francija. Našim sovražnikom zelo pomanjkuje žita in premoga.

Drzna nemška ladja.

Na Atlantskem oceanu, t. j. na velikem morju med Evropo in Ameriko, se je po Novem letu pojavila drzna nemška ladja, ki se popolnoma nepritrčevano pojavi sedaj tu, sedaj tam in ustavlja angleške, francoske, italijanske in druge sovražne ali nepristranske parnike, ki prevažajo blago in vojno gradivo za naše sovražnike. Ako se pozvana ladja takoj ne ustavi, jo Nemci potopijo, ako pa se ustavi, mora mostvo ladjo zapustiti in sovražni parnik z blagom vred tirajo potem mimo Anglije v kako nemško pristanišče. Tako so Nemci pred tednom privedli v nemško pristanišče velikanski angleški parnik „Jarrodale“, ki je vozil iz Amerike za Angleže 6000 ton pšenice, 2000 ton moka in 1900 konj. Na ladji je bilo še obilo drugega dragocenega volnega gradiva. Angleško mornariško ministrstvo je razpisalo veliko nagrado za mornarice, katerim bi se posrečilo to ladjo loviti. Skrivnostna nemška ladja je baje opremljena kot trgovska ladja in ima za močnimi oklopnimi ploščami skritih precej topov. Ladjo seveda večkrat prebarva in spremeni dimnike ter jambre, da je sovražniki tako hitro ne spoznajo.

Macedonsko bojišče.

Južnovzhodno od Ohridskega jezera so avstro-ogrski čete te dni odbile večji napad črnih francoskih čet. Manjši boji so tudi ob Črni, Strumi in ob Egejskem morju.

Italijani ne morejo proti Bitolju.

V južni Albaniji so se, kakor poroča francoski list „Petit Parisien“, pojavile močne albanske vstaške (komitaške) čete, ki ogrožajo pošiljanje italijanskih čet preko Santi Kvarante (južnoalbanskega mesteca) v Bitolj.

Fedenske novice.

2000 novih naročnikov. Od 1. do 24. januarja se je za „Slov. Gospodarja“ oglasilo že 2000 novih naročnikov. Iz nekaterih župnij smo jih dobili po 20 do 60. Hvala vsem, ki se trudijo za razširjenje našega lista! Pričakujemo, da se bodo oglasile tudi vse druge župnije. Vabimo in prosimo vse, ki čutijo z nami, da spravijo naš list v sleherno slovensko hišo. Če posameznik ne more sam pretrpeti naročnine, naj stopita dva skupaj. Nabiratelj novih naročnikov pošljemo, ako nam n-znaniyo svoj naslov, poštne položice za pošiljanje naročnine.

† **Župnik Jakob Kosar.** V soboto, dne 20. januarja, zvečer je po kratki bolezni umrl č. g. Jakob Kosar, župnik v Žičah pri Konjicah. Rajni je bil rojen dne 14. julija 1870 v Negovi. V duhovnika je bil posvečen dne 25. julija 1893. Služboval je kot kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni, v Starem trgu, v Smartnu pri Saleku, Slivnici pri Mariboru. Župnik v Žičah je postal dne 26. novembra 1903. Pogreb je bil v torek, dne 23. januarja, v Žičah. S Kosarjem izgubi slovenska duhovščina na Stajerskem blagega in vzornega tovariša. V cerkvi in izven cerkve je bil rajni Kosar neumorno delaven za ideale katoliške cerkve. Ni se ustrašil nobenega dela, nobenega boja. Tudi svojemu slovenskemu narodu ni samo z besedo, ampak tudi z dejanjem kazal svoje zvestobe. Neustrašeno je branil njegove pravice, požrtvovalno se je trudil za njegovo blaginjo. Hvale ni iskal, ampak kakor vsak plemenit mož je bil dovolj poplačan z zavestjo, da je storil svojo dolžnost in da je Bog

poplačuje pravično vse, kar je kdo dobrega storil. Sedaj si je šel dobri g. Jakob Kosar po svoje plačilo k Sodniku! Naj mu bo bogat plačnik! Pekoj njegovi duši!

Duhovniške vesti. Instalacija bo egi nadžupnika v Vučju, vic. g. Šefana Pirc, se bo vršila dne 1. februarja v Mariboru — Č. g. Konrad Šek, provizor v Vuzenici je imetovan za kaplana istam.

G. stud. ing. Emil Pirkmaier, tačas poročnik pri našem lipovskem poku je bil zaradi posebne izobrazbe preložen razpisom že drugokrat in sicer sedaj s „Sgnum laus“ odlikovan.

Cesarčina komornik. Cesar je imenoval nadporočnika Ferdinanda grofa Attemsa za službujočega komornika pri cesarici Citi.

„Novine“ se širijo. Glasilo ogrskih Slovencev, „Novine“, se zelo širi. V posameznih župnijah je dobil list po 50 do 100 novih naročnikov. Zvonar M. Magdič v Renkoveh je sam pridobil za list 40 novih naročnikov. Naročnina za „Novine“ stane 6 K. Vsi naročniki dobijo k „Novinam“ brezplačno vsak mesec enkrat „Marijin List“ in ob koncu leta koledar Sreca Jezusovega. Naročnina se pošilja na sledeči naslov: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črenčevcih, Čeritöld, Zalamegye. Našim rojakom „Novine“ prav toplo priporočamo.

Smrt. V Ljutomeru je umrl dne 19. t. m. po dolgi in mučni bolezni g. Ivan Kranjc, bivši nadučitelj v Cezanjevcih. Zelja, biti v Cezanjevcih pokopan, se mu je izpolnila. Rajni je učiteljeval mnogo let v Cezanjevcih ter je bil umirovljen leta 1887. Zatem je še deloval kot pomožni učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor. ter kot organist pri Sv. Miklavžu. Naj mu bo zemlja lahka! — Iz Nove vas i pri Sv. Marku niže Ptuja se nam piše: Na dan sv. Antona, dne 17. t. m., je v Gospodu zaspal tukajšnji posestnik in gostilničar g. Jernej Golob, p. d. Tanajek, 2. njim je Nova vas zgubila moža-poštenjaka, kakor se jih danes še malo najde. Bil je mož stare korenine, krščanskega mišljenja, skrben oče in dober gospodar. Cesarju je dal v polni meri, kar je cesarjevega. Sam je bil vojak, se udeležil zasedenja v Bosni, in kolikokrat je z vidnim veseljem zanimivo — kakor je samo on znal — pripovedoval svoje doživljanje iz vojaškega življenja. S ponosom je več kot enkrat omenjal, da je sedajnemu prevzvišenemu knezoškofu v Mariboru prinesel kot vojaškemu duhovniku v Bosni črno kavo iz neke kavarne. Bil je vedno krepak in vesel do sedajne vojne, a ta je upognila tudi njega. Zgubil je sina Alojzija, krepkega in poštenega mladeniča, ki je bil ranjen meseca avgusta 1914, takoj v prvih bojih v Srbiji in je umrl dne 15. sept. 1914 v bolnišnici v Sarajevu. Njegova smrt ga je hudo potrla. Moral je v vojaške še drug njegov sin Leopold, kateremu je pred štirimi leti izročil gospodarstvo. A končno je oblekel vojaško suknjo najmlajši sin Jožek, brat pri oo. kapucinih v Celju. Vse to je strlo sicer tako krepkega moža, začel je vidno hirati in po enem mesecu težke bolezni si je šel po zasluženo plačilo v večnost. Bil je veren mož skozinsko. Če je le mogel, je prihitel po letu in po zimi skoro vsak dan k sv. maši. 35 let je bil gospodar, čez 35 let naročnik „Slovenskega Gospodarja“. Ko je bil že težko bolan, je večkrat rekel: „Kadar bom umrl, poročajte v „Gospodarja“, da bodo vedeli vsi moji znanci in prijatelji (in teh je imel veliko, med duhovniki, učitelji in drugimi), da je Tanajek umrl.“ Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub skrajno slabemu vremenu ga je spremlila obilna množica k večnemu počitku. Zadnja čast mu je skazalo tudi domače cenjeno učitelstvo markovske šole, ki se je udeležilo polnoštevilno pogreba. Naj v miru počiva, blagi mož, poštenjak! On je umrl in ni ga več med nami; pa vsem, ki smo ga poznali, nam ostanejo o njem najlepši spomini!

Prebiranje 18letnih. Vlada je odredila prebiranje 18letnih (v letu 1899 rojenih) in sicer za čas od 8. do 22. febr. t. l. 18letni mladeniči se morajo do dne 31. januarja t. l. zgledati pri obč. uradu.

Dopusti do 15. februarja. Armadno vodstvo je odredilo, da se sme vojaškemu mostvu, ako službene razmere dopuščajo, dovoliti dopust do 15. februarja: da morejo izvrševati svoje delo kot kmetovalci ali obrtniki. Dopust pa lahko dobi le tako mostvo, ki dokaže, da se lahko samo preživi. Mostvu (poddesetniki se računajo med mostvo), ki dobi dopust, se dnevnina (plača) ne izplača, pač pa se vsakemu možu pusti tisti znesek, ki ga je dobil ob zadnjem plačnem dnevu za naprej. Podčastniki pa imajo pravico do popolne vojaške plače in odškodnine za kruh tudi za čas dopusta. Vožnja po železnici plača vojaški erar. Ti dopusti se pri bodočih spomladnih delovnih dopustih ne bodo vračunali. Za dopust naj prosijo mostvo naravnost pri raportu pri svojem poveljstvu, ako pa pošljejo svoji pisano prošnjo, je najbolje, da jo pošljejo potrjeno od občine dotičnemu možu, ki jo predloži pri raportu svojemu poveljniku. Občine naj potrdijo ne samo potrebo dopusta, ampak tudi možnost, da se dotični med dopustom sam lahko vzdrži.